

[John Vinther]

riale; men det er ikke særlig relevante oplysninger, der fremkommer. Det er ikke forslagsstillernes skyld, det skal jeg skynde mig at sige, men dette talmateriale siger jo intet om, hvor stort eller lille problemet er. Jeg vil derfor godt spørge justitsministeren, om ministeren kan oplyse, i hvor mange tilfælde abortsamrådet har nægtet at give tilladelse til foretagelse af en abort, når anmodningen fremkommer, efter at forældrene har nægtet at give samtykke. Jeg forventer ikke, at ministeren kan svare på stående fod, men jeg vil godt bede ministeren om at tage det med og fremsende svaret til udvalget. Jeg kender naturligvis ikke selv tallet, men jeg gætter på, at der er tale om et meget lille antal, hvis man da overhovedet kan finde eksempler på det.

Som det vel er fremgået af det, jeg har sagt, kan Det Konservative Folkeparti ikke umiddelbart støtte lovforslaget, men vi imødeser med interesse udvalgsarbejdet, hvor vi jo får lejlighed til en nærmere belysning af problemets omfang.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Venstre finder, at den nuværende aldersgrænse i abortlovgivningen er fornuftig og opfylder de krav, som man i et land som Danmark må stille til en sådan lovgivning.

Fremskridtspartiet ønsker med nærværende lovforslag at ændre aldersgrænsen, således at kvinder mellem 15 og 18 år ikke skal have forældrenes samtykke for at få en abort, og dette forslag kan Venstre ikke tilslutte sig. Jeg har svært ved at se, hvorfor vi skulle ændre en lovgivning, der fungerer fornuftigt. Hvilke problemer er så store, at Fremskridtspartiet har fundet det nødvendigt at komme med et nyt lovgivningstiltag?

Som bilag til bemærkningerne er refereret udvalgte spørgsmål til justitsministeren og dennes besvarelser; men der er intet, der dokumenterer, at et stort antal kvinder under 18 år nægtes samtykke til abort af deres forældre.

For den nuværende lovgivning taler også, at det bør være et spørgsmål, som et barn under myndighedsalderen må drøfte med sine forældre. Man kunne frygte, at en ændring af aldersgrænsen til 15 år ville blive tolket som et signal om, at en graviditet for en kvinde under 18 år mere var et offentligt end et privat anliggende.

Hvad retstilstanden angår, sammenligner Fremskridtspartiet retten til at blive gravid med retten til at få abort, men denne sammenligning er ikke rimelig. Mener Fremskridtspartiet, at fordi den seksuelle lavalder er 15 år, skal myndighedsalderen også være 15 år? Det mener jeg ikke.

Afslutningsvis vil jeg sige, at det bekymrer mig, at man med dette lovforslag gør en graviditet til et behandlerproblem, fordi man lader rådgivning fra læger og specialister træde i stedet for samtale med forældre og eventuelt søskende. Det er efter min mening først og fremmest den nærmeste familie, der må være rådgivere og støtte en ung kvinde i et så svært valg som valget mellem graviditet og abort.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg vil gerne allerede på nuværende tidspunkt gøre opmærksom på, at hensigten med dette lovforslag er en sidestilling af rettigheder. En 15-årig har ret til at vælge at gennemføre en graviditet uden at spørge nogen overhovedet, men kan ikke få lov til at afbryde den uden forældrenes samtykke.

Fru Inge Dahl-Sørensen var inde på, at man skal jo ikke bare koble forældrene af. Nej, det er vi heller ikke interesserede i. Den samtale, der skal finde sted mellem forældrene og den unge kvinde, der er blevet gravid, skal dog ikke være dikteret fra Folketinget – det er den pointe, vi prøver at få frem her – men forældre og børn må have et så godt indbyrdes forhold, at man kan tale sammen uden at være tvunget til det, bare fordi Folketinget har vedtaget, at det skal man. Jeg er sikker på, at i langt de fleste tilfælde fungerer det fint, også uden at Folketinget blander sig.

Men der er tilfælde, hvor det ikke fungerer. Der er tilfælde, hvor forældre modsætter sig en svangerskabsafbrydelse, selv om det objektivt set ville være det bedste, og selv om den unge ikke ønsker at gennemføre graviditeten. I de tilfælde mener vi, at en ung kvinde mellem 15 og 18 år er rigelig kompetent til at træffe en sådan afgørelse uden at spørge forældrene om lov. Naturligvis skal der være den helt nødvendige vejledning og rådgivning, og selvfølgelig skal rådgivningen i disse tilfælde være særlig tilpasset den unges alder og modenhed; naturligvis!